

Nro. 44.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indult Bétsből, Pénteken Junius 3-ik napján
1803-ik esztendőben.*

B é t s .

Felséges Királyunk, Titt. Capdebo János, Márton, Ferentz, és Gergely négy testvéreknek, Temes vármegyében lévő Földes Uraknak, kegyelmesen meg engedni méltóztatott, hogy ugyantsak azon vármegyében találtató Baratzhaza nevű jofzágokról, ezen Prédikátummal: de Baratzhaza, élhessenek.

Török Birodalom.

Konstánzinápoly, Május 4-dikén. A' múlt hólnap 28-dikán a' Császár jelenlétében tartatott titkos Conferentzián, ez a' kérdés fordult elő: hogy valyon azon esetben, ha a' hadazás valósággal el kezdődne, a' Frantziákkal kel-

lene-é a' Portának tartani, vagy pedig az Anglusokkal? Hanem a' végeztetett, hogy egygyikkell sem tartván, egészben neutrálisának maradjon.

Ezen végzéft az egész ministerium jelenlétében Aprilis 30-dikán erőfitette meg a' Császár, 's annak hírével minden Udvarokhoz, a' hol Követjei vannak, különös Kurirt küldött. Azt erőfitik némellyek, hogy Frantzia Gen. Brüne azt kívánta volna a' Portától, hogy a' hadakozás alatt engedne Frantzia örző seregeket a' Levántai partokra ki szállani: hanem a' Porta erre nem állhattott reá,

Gen. Brune azokközben, még most is gyakran tanátskozik a' Török Külső Ministerrel.

Német Ország.

Hannovera, Majus' 17-dikén. Itt, tsik mostanában jelene meg az Országlószéknek egy hirdetése, a' melly által meghivattatnak ezen Választó Fejedelemség béli lakosok, hogy, mivel megtörténhetne, hogy az Anglia és Frantzia Ország között elkezdödhető hadakozásnak alkalmatoffágával, ezen Fejedelemséget is veszedelem fenyegethetné: tehát adják be neveiket, mind azok, a' kik fegyverfogásra alkalmasok, mind pedig azok, a' kik arra ajánlják magokat, hogy mihejyest a' szükség találja kívánni, a' haza védelmezésére elő állani azonnal kézkek lesznek.

Nagy Britannia.

London, Majus' 16-dikán. Az itt ma ki jött újságok rövidek, hanem fontosok: —

Tegnapelőtt délutáni 2 órakor ilyen levelet vett a' Polgármester a' Status-Titoknoktól: — „

„Milord! Hogy az idót el ne veszülük, illendőnek tartom tudósítani Uraságodat, a' felől,

hogy a' Kurir Lyell, Párisból éppen most meg-
érkezett 's Lord Withworthól tudósításokat hozott
légyen, a' mellyek szerént ő, passzúsát kivévén, ép-
pen indulásban foglalatoskodott azon szempillant-
tatban, midőn a' nevezett Kurir e. h. 12-dikén
estve útra indúlt. Szerentsémnek tartom lenni, &c.
Hawkesbury" — Ezen levelet futva küldöt-
te a' Polgármester a' Kereskedő tanátsházához, a'
hol az, közönségesen felolvattatott."

Ha a' Frantziák a' mi Douwrei partjainkra
ki szállottak volna, nem dobogott volna a' Lon-
doni Kereskedő tanátsházban az emberek szíve
keményebben, mint ezen levélnek hallásakor.

A' mondott napon (12-dikben) reggel, min-
den alkudozások félbe szakasztódtak Párisban a'
mi Követünk és a' Frantzia külső dolgokra ügye-
lő Minister között.

A' Gen. Andreoffi kapuja előtt véghetetlen nép-
gyülekezett ölfzfe, az ő elindulásának minutáját
várván. — (Nem szükségtelen megjegyzés, hogy
ez a' rövid tzikkelyekből álló tudósítás a' Párisi
Moniteurben jött ki leg előbb — és ma ennél több
Angliai tudósításaink nintsének is.)

Frantzia Respublika.

Calais, Majus' 16-dikán. Az Anglus Követ
tegnap délutáni 2 órakor ide érkezvén, ma reg-
gel rendelélt tevé bagázsijának hajóra leendő ra-
kattatása felől, hogy estve elevezzen. Gen. Andre-
ossi, azon orában érkezett Londonból Douwresbe,
a' mellyben Lord Whitworth Calaisbe: 's ott úgy
rendelte bagázsijának hajóra leendő rakattatását,
hogy ő is ma estve indulhasson által. Ezen két
Követek, általevezések közben fogják egymást

szembe találni, hatsak az akaratos habok az egyenes lineából jobbra vagy balra nem találják az ő hajóikat tsapni. — Ide lett érkezésekor minden ilendő polgári és katonai tisztelettel fogadtatott L. Withwort. Első Titoknokját Párisban hagyta, mint halljuk: hasonlóképpen tselekedett Andreossi is, t. i. ő is Londonban hagyta az Első Titoknokját az ifiú Portalist. — Jeles az, hogy ezen két Követek, mintha egymással tsaknem előre egygyetértettek volna, olyan egy időpontban tettek, az egygyik Angliában a' másik Frantzia országban, a' magok utolsó lépéseiket, azért kétség kívül, mivelhogy tudták, melly igen figyelmezzon mind a' két publikum ezen körülállások között az ő leg kisebb muzdulásaikra.

Páris, Majus' 20-dikán. Az utolsó nagy következtetésű minútája, a' köztünk és az Anglusok között való alkudozásoknak, a' mint látniuk eljött. Az Országglózfék kihirdetetté a' ma ki jött Moniteurben, azt a' Jelentést, a' mellyet, 14-dikben, titkos ülésben a' Szenátus, Tribunatus, és Törvényhozó Gyűlés eleikbe terjesztetett. Ez a' Jelentés nem egyéb, hanem az az utolsó Válasz, a' mellyet a' Frantzia Külső Minister Talleyrand, 12-ikben azon Ultimátumra adott, a' mellyet az Anglus Követ Withworth, az előtt 36 órákkal a' Fr. Országglózfékhez be adott vala. Talleyrandnak, ezen utolsó válaszfzában az az egész alkudozás előfordúl, folyamata szerént, a' melly a' Mártzius 8-dikától, u. m. az Anglus Királynak a' Parlamentomba küldött követsegetől fogva, a' két Országglózfék között folyt alkudozásokat magában foglalja. (Sokkal hosszabb ez a' Talleyrand nyilatkozatása, hogy sem azt a' Magyar Kurirban egyfizerre ki-

adhatnók. Most 'hát tsak a' lumáját teszszük ide, míg részenként egészzen is kiadhatnók.) A' summája ennyiből áll: „

„Lord Withwort két projektomokat adott által eleinten a' maga Országglószéke nevében a' Frantzia Országglószéknek. Az Elsőben azt kívánta, hogy Maltha maradjon az ő Nagy Britanniai Felsége birtokában, a' melly feltétel alatt ő Brit. Felsége is helybehagyná azon változásokat, a' mellyek Európában az Amiensi Kötéstől fogva történetnek. A' másik projektomban, nem ellenzette L. Withworth Máltha szigete polgári igazgattatásának a' Rend' hatalmában való maradását, tsak azt kívánta, hogy az erőffégek maradjanak az Anglus fereg' örizete alatt. Végezetre Aprilis 26-dikán tsak szóval való jelentés által terjefztette az Anglus Követ az ő Országglószéke nevében, Frantzia Minister Talleyrand eleibe, a' következő feltételeket, u. m: hogy Maltha szigete tíz elztendőig maradjon Anglus örizet alatt; hogy Lampedúsa szigetét foglalhassák el az Anglusok; és hogy Hollandiát a' Frantzia seregek egészzen hagyják oda. A' Követ ő Exc.ja megmondotta ezen nyilatkozatása alkalmatosságával azt is, hogy ez, az ő udvarának Ultimátum a' vólna, a' melly ha el nem fogadtatna, ő Exc.ja kéntelenítettni fogna Páris 7 napok alatt oda hagyni. A' Frantzia Külső Minister azt válaszolta Majus 2-dikán ezen Ultimátumra: hogy Lampedúsa szigete nem a' Frantziák' tulajdona lévén, az Első Konzúl azt sem által nem engedhetné, sem annak elfoglaltatását nem tilalmazhatná; 's hogy Maltha szigetének függetlenségiért más Hatalmasságok forma szerént való kezefféget válalván, ehez képpest az Első Kon-

zúl tellyességgel semmi a' féle félteteleket ezen tekintetben meg nem halgathatna, a' mellyek ezen sziget' függetlensége ellen valóak lehetnének, mind addig, míg azok a' Hatalmasságok, a' kik azért kezességet vállaltak, a' felől meg nem halgattatnának. Lord Withworth nem tett a' Frantzia Országglószéknek ezen válaszfára semmi további nyilatkoztatást, hanem passust kívánt, oly feltétel alatt, hogy Párisból Majus 4-dikén elútazhasson. A' Frantzia Minister újonnan válaszolt néki, jelentvén, hogy az Első Konzúl rá állana arra, hogy Maltha szigetét, akár Auszriai, akár Orosz, akár Pruszfusz sereg foglalja el. Lord Withworth maga is olyan gondolattal vólt, hogy ezen feltétel talám tetzenifogna az ő Országglószékének; a' mellyre nézve továbbra halasztotta elútazását. Majus' 11-dikén egy új jelentést adott által Lord Withworth Talleyrandnak, a' mellyben csak azt adta ennek tudtára, hogy az Orosz udvar nem akarna arra rá állani, a' mi tőlle kívántatik. Ugyan az nap érkezett Párisba egy Kurir Pétersburgból, a' ki valamint a' Párisban úgy a' Londonban lévő Anglus Követhez is levelet hozott a' Csálzártól, a' ki határozatosan jelenti, hogy mi némű fájdalommal értette légyen ezen határozását a' Nagy Britanniai Országgló széknek, hogy Maltha szigetét megakarná tartani; 's annak függetlenségiért ajánlott kezesességét ismét meg újitván ő Cs. F.ge, igéri; hogy az Első Konzultól ajánltatott közbenjáróságot felfogná vállalni, ha a' végre az Anglus udvartól is megkeresetne, Minister Talleyrand tudtára adta 12-dikben az Anglus Követnek a' Petersburgi udvar' jelentését és meg magyarázza, hogy mi némű tévelygésben volna az Anglus udvar ezen tekintet-

ben, olyan bizodalommal lévén, hogy ha a' tévelygésnek egyéb fundamentoma nem volna, tehát remélni lehetne, hogy az, azonnal rá állana Maltha szigetének kiadására, mihelyest az Orofz udvarnak ezen jelentését, megértené. Lord Withworth ellenben, a' helyett, hogy egyéb leg kissebb nyilatkozatást tett volna, még az nap jelentette, hogy néki parantsolatja volna, utolsó nyilatkoztatásának be adásától, Majus 11-dikétől fogva számlálván 36 órák alatt, Párisból elútni; a' mellyhez képeest a' passuffát ismét kérte: a' melly néki haladék nélkül ki is adatott — mellynek alkalmatosságával utóljára is szivére kötötte Minister Talleyrand, az Anglus Követnek, hogy az ő udvara adja által Malthát a' kezességet vállalt Hatalmasságok között valamelyiknek, és az után a' több olyan pontokra nézve, a' mellyek az Amiensi Kötéssel meg egygyezni nem láttatnak', kész leszen a' Frantzia Országglószék újabb alkudozásokba botsátkozni."

(Mint feljebb mondánk, ezen Mártz. 8 dikától fogva folyó egész alkudozás' Aktáját, tsak darabonként adhatjuk ki a' M. Kurirban.)

Majus 16-dikán 24 tagokból álló követtséget küldöttek a' Törvényhozók az Első Konzúlhoz St. Cloudba, a' melly hozzá audentziára botsátatván, a' követtség Orátora Fontanes egy beszédet mondott el előtte, mellynek e' vólt a' foglalata; — „

„Polgár Első Konzúl! A' Frantzia nép elméjében nem foroghatnak felségesebb és héroshoz illendőbb gondolatok, mint a' tieid. Ögyözedelmeskedett, hogy a' békefégre szert teheszen; a' melly ugyan előtte is olyan kedves, mint előtéd: hanem mint te, ő sem fog soha félni a' hadakozástól is. A'

Frantzia Országlószék, oly példáját mutatja az ezen részben való mértékleteffégnek és böltsességnek a' maga ellensége előtt, mint tehetségének és bátorságának nem egyfzer mütatta. Melly erőssen ellenelzik ez az ő együgyü és nyilvánóságos méltóság tartása, attól a' kétségeskedéflől, bizontalanokodáflól, bátorságtól, félelmességtől, a' mellyel a' Nagy Britanniai Országlószék a' jelen való környülállások között lépéseit teszi. Ugyan akkor fenyegetözvén is félvén is, a' mit adott visszfa vesz, a' mit visszfa vett valavissza adja: nem mehet sem előre, sem hátra felé. Ilyen az a' Ministerium, a' melyben egygyik rész a' másik ellentusakodik. A' mely Státusnak belső részében faktziók uralkodnak, külső politikája örökké bizontalan. Sem erejét nem szedheti rendbe, sem gyengeségeit el nem tükölhatja. Montesquieu azt mondta Agliáról: Ez a' nemzet a' különböző pártok indulatjaik által fel hevesítettvén, könnyebben vezéreltetődhetne indulatja által; 's a' kormány mellett ülöktől könnyen önnön java ellen vezetődhetne. Az, a' mit ez a' Törvénytudó az Anglusokról mondott, nem fenyegeti a' Frantziákat az ólta, hogy mostani Kormányozói az ő elöttök uralkodott Fejetlenség systemáját földhöz verték. Tudván ezek, hogy tanátskozásaikban nem uralkodik faktzió; a' fegyverfogásra, ha a' betsület kívannya, 's letételére, ha a' betsület engedi, kéfzek; és magokat nyugott elmével Europa' megbékéltetőjére bízzák. Vajha a' világ' tsendessége állandó fundamentomon maradhatna. Vajha a' nemzetek csak a' mefferségek ditsöflége, 's a' szorgalmatos-ság gyümöituse felett vetélkednének egymással. Hanem, ha a' száraz föld' tsendességét a' sziget béli

nagyra vágyás akarja bántani, minket mérték felett való módon bofszontván: a' Frantziák bizonyosan nem engedik magokat hijába bofszontatni. Semmi nehézség meg nem rettentí őket. Anglia, a' melly magát a'tenger védelmezése alatt gondolja lenni, nem tudná é azt, hogy némelykor származik egy egy olyan ember a' világon, a' kiae elmésége végre hajthat valamit, a' mi az előtt lehetetlennek lenni látszott? és ha, mikor egy ilyen ember elő állott: szükség é ötet gondolatlanúl ki hívni, és kényszeríteni, hogy olyan hasznát vegye szerentsés voltának, a' millyent attól várhat? Egy szóval, egy nagy nemzet mindenre alkalmas egy nagy emberrel, ha a' kettőjük ditsőffége, java, és bóldogsága, egybe tsattóztatva vannak."

Ezen beszédje Fontanes Törvényhozónak, kéttség kívül nem jött volt ki még akkor a' Párisi közönséges levelekben, midon a' Párisban Anglus nyelven iródó Argus nevü ujság, a' Londoni és Párisi Irókat a' magók egy idő ólta tartó mértékletes magokviseleteikért, ekképpen magasztalta: —

Nagy meg elégedéssel szemléljük, ugymond, hogy egy idő ólta olly ditséretes mértékletességet és tartózkodáft látunk nagy részint az újságokban, a' melly nagyon ellenkezik az ő eddig való magok viseletekkel. Sőt meg lehetett jegyezni, hogy egymáll is ditsérték mérséklettségért. A' Londoni Morning Post nevü Ujság azt írta különösen a' többek között, Majus 12-dikén, hogy a' mi ólta a' mollani alkudozásokon a' békefféghhez hatsak mi gyenge reménységet is fundálni lehetett, az ólta egy Frantzia újságban sem találtatott az Angliai Országlószék ellen leg kissebb motskolódás:

hanem ellenben Londonban sem találtatott egy olyan politikai gyújtogató is, a' ki ezen környül-állásokra nézve, a' két Országlószékek között való ellenségeskedésnek tüztét, a' Frantzia Országlószék ellen intézett rágalmozó és gúnyoló irkálás által, eleveniteni kívánta volna.

Az ilyen nagy dolgok között egy igen tréfás per szolgáltat mostanában a' Párisiaknak némü-némü időtöltéft. Egy 62 esztendőt töltött özvegy afzszony, protestátziót adott az ítélőszék eleibe egy halotti Bizonyság-tévő levél (certificatoria) ellen, a' melly által azt akarja a' testvér bátyja megmutatni, hogy ő már ez előtt 10 esztendővel megholt volna. Az afzszony azt mondja, hogy az irás hamiss, és tsak az ő jó summa örökségit akarná a' bátyja, még az ő halála előtt magáévá tenni. E' pedig tellyességgel nem akarja esmérni az afzszont. A' 10 esztendők előtt megholt afzszony azonközben hathatósan védelmezi még eddig magát. —

B r ü f z s z e l, Majus 18-ikán. A' tengeri dolgokra ügyelő Hivatalhoz rend kívül való Kurirérkeztvén Párisból a' Ministertől, 15-dikben, ide, olyan parantsolat hozott, hogy minden itt találtató hajókat, akár idegenek akár haza-béliek legyenek, tartóztatlanak le — a' mely rendelkezésnek be tölthetése azonnal munkába is vétetődött. — (Az ilyen dolog hadakozás idején szokott történni, mikor t. i. a' tengeri ellenséges Hatalmasságok, vagy a' magok kikötőhelyeikben találtató ellenséges hajókat el venni akarják, vagy pedig azt megakadályoztatni kívánnyák, hogy bizonyos napok alatt az ő kikötőhelyeikben tétetődő készületekről az ellenséghez tudósítások ne mehessegenek által.

A' **Bordeaux** béli kereskedők olyantudósítást vettek Guadeloupe szigetről, hogy ott nintsen most egy nyereségesebb kereskedés, mint ha új Feketét vihet valaki oda. Az ára egy ilyen rabszolgának, valami 2000—2500 Livra. Nem régen érkezett meg egy hajós, 300 ilyen Feketével, és mind ezen áron adta el őket. Valami 30 ezerre volna a' szigetnek még szüksége, hogy olyan virágzásra juthasson, a' milyenre különben alkalmatos. —

Helvétziai Respublika.

Berna, Május 21-ikén. Olyan tudósítások érkeztek némelyekhez Párisból ide, hogy az Első Konzul, a' bátor **Massenát** választotta volna ki, az Angliába való kizállításra rendeltetett sereg' vezérévé. — Magáról Bonapártéról azt vették észre, hogy néhány napoktól fogva gyakrabban mutatja magát katonai formaruhában, mint az előtt.

A' Helvétziai apró Kantonok, kiknek szíveiket különösen megnyerte Bonapárte, az által, hogy az egymás-közt való szövetségen fundálódó régi Országlás' módját nekik vissza adta, levelezést kezdettek mostanában folytatni egygyütt, az eránt, hogy ha kivántatni talál, egy Regimentet állítsanak ki a' Frantziáknak hadi szolgálatra. Mint hallatik, még az esméretes **Reding Aloysius** is javaslója ezen dolognak: 's gyanítható képpen a' nagyobb Kantonok sem mulatják el azután az a' probákat követni.

Elegyes Dolgok.

Bilbao, April. 30-ikán. Frantzia orizágnak azon Napnyúgotra fekvő déli vidékein, a' mellyek Spanyol orizággal határosok, olyan rendelést vettek

a' fegyveres seregek, hogy magokat az akár mely orában lehető induláshoz készen tartsák. Ebből azt hozzák ki némelyek, hogy ezen seregek, ha Anglia és Frantzia ország között valósággal eltalálna kezdődni a' hadakozás, Portugalliát fognák innét fenyegetni.

A' Párisi Moniteur egy Afrikai levelet adott ki Majus 19-dikén, a' mellynek ez a' foglalatja: —

Algiria, Aprilis 25-dikén. Ezen hónap 20-dikán igen kedvetlen dolog történt itt az Anglus Konzul szálásán. A' Fejedelemnek egy tisztje néhány testőrök által kísértetvén, és az Anglus Konzulnál Falcon úrnál megjelenvén, azt kívánta tőle, hogy egy alsó szobát nyitasson meg. Az alatt a' Konzul tselédjei közzül ketten előbb állottak, és a' szoba költsa nem találtatott: melyre nézve a' Fejedelmi tiszt az ajtót bé törette, 's a' szobában két Török afzszonyra talált. Az Anglus Konzul úgy nyilatkoztatta ki magát, hogy az afzszonyok más módon oda be nem mehettek, ha csak az ő tselédjei által nem vitettek oda bé. Az alatt a' házat teméntelen nép körül vévén, Falcon urat igen veszedelmes körülállások fenyegették. A két szerentsétlen afzszonyok a' Fejedelmi Itélőszék eleibe vitettetvén, előbb vízbe való fúllasztódásra ítéltettek: hanem e' helyett, mindenik öt öt száz ütést kapott; a' Konzulnak és hozzá tartozóinak számokra pedig, még azon éjjel egy hajó sietve úthoz készítettvén, a' Fejedelemtől olyan izenet érkezett hozzájuk, hogy azon hajóra fel rakodván, három napok alatt mindenestől fogva takarodjanak ki Algiriából. A' Konzul azt izente vizsgálja, hogy ő az Anglus Ki-

rálytól lévén oda küldetettve, tsak annak parantsolattyára távozhatna el is onnét. A' Fejedelem semmit nem felelt ezen izenetre, hanem 6 drabontokat küldvén a' Konzúl házához, ötet haladék nélkül, hogy senkivel semmit ne beszélhessen, mindenfől fogva a' hajóra késértette, 's tüftént útnak indította. A' hajó 21-dikben del tájban már el evezett vólt.

Magyar Ország.

Egy győzedelmes afzszonyi batália, vagy is süvegre tserélt konty: — Egy helyen egy Fő Szolgabíró urral köteleflégből megfordulván, a' többek között be vetődik hozzánk egy férjfi, vagy is inkább férjfi testben lakó afzszony. Mi baja? kérdi a' Szolgabíró. Az ember, meghunyászkodva és elpetyeredve, így felel: — „Uram én elégtételt kívánok, mert engem' a' feleségem meg vert“ — azonközben mutogatja az abrázátján a' sulyoknak és laskanyutónak kék és sebes helyeit. — Ezen egy ferjfiutól sem várt panasznak hallása, előbb valamint a' Fő Szolgabíró urat, ugy minket is a' kik jelen vóltunk, bámulással elegyes katzagásra indítván — egy idővártatva, minekutánna a' tiftelt Szolgabíró úr, a' ki egyéb eránt is egy igen nyájas, vig, és kedves tréfájú ember, magát a' katzagáfiól valamennyire megfzüntette volna, ilyen választ adott a' szegény vert férjfiúnak: — „No, hallja kend! már szégyenlem, hogy férjfi vagyok. Ugyan hogy tudá kendet a' felesége megverni?“ — „De uram! az urat is meg bfrná az, olyan erős“ — így felel amaz. — No hallja kend (mond néki ismét a' Szolgabíró Ur) én kendnek egyéb elégtételt nem adhatok, hanem azt tanátslom, hogy

mintha nem is tudna kend semmit abból, hogy a' felesége olyan erős, vegyen kend valami jó vefz-fzöt, vagy egy petákos korbátsot, 's azzal jól vergeffe meg kend a' feleségit, de úgy ám, hogy mint sem vizsgálja verje, inkább hozzá se fogjon. — Az ur pedig (ezeket egy mellette álló Nemes emberhez intézte a' Szolgabíró ur) mondja meg ezen ember feleségének, hogy betsülöm az ezit, hogy az urát meg tudta verni, bírja békével a' kontyon tserélt süvéget! —

Ezen fő Szolgabíró Tanátsa és válaszfza mindazáltal úgy megtettfzett az együgyü embernek, hogy erővel megsókolta annak kezét, a' fent említett Nemes embert pedig azon kérte, hogy minél elébb vigye meg a' választ feleségének. — Én pedig bé fejezés helyett tsak azt mondanám közre az ő közös-tulajdonokrúl, a' mit Bölts Salamon két Afzfzonyok között delibe-rált, és egyiket azt helybe hagyta, így szólván: Vágattafsék ketté! Sem enyim, sem tiéd ne légyen.

Még egy tréfás valóság: Az Országban mostan a' természetet igen mesterségeten ki majmólt bábokkal járnak, 's azokkal pénzt keresnek: egy valaki a' többek között ezeket, még pedig maga gyönyörködtetésével körül fzezlélte; de az ólta azon panaszkodik, hogy mihelyt valamire való nemet lát, mindjárt meg képzik tölle; én pedig, mivel mindég hallottam, hogy a' mitől valaki meg képzik, tsak közel mennyen azon tárgyhoz, és jól meg nézze (mert innen költik az együgyüek a' kísértetet), nem lefzsz semmit rofzsz

képződése: úgy tselekedett, 's használt. — (Ezen beszédötának, magyarázatját kívánák az olvasók).

* * *

Harmadfordi Híradás.

„Az 1802 Efstendőbéli Magyar Ország gyűlésének naponként való (Diarium committorum Regni Hungariæ) jegyzéseit, és annak végezéseit (Acta Dietalia) illető Tudósítás.

Mivel az utolsó Ország Gyűlésének végezésétől fogva már fél efstendőbéli idő elfolyt; erre nézve azok az Urak, kik eleintén ezen Gyűlésnek nyomtatásban kiadott vegzéseinek némelly részeit magoknak megszerették, arra kérttetnek, hogy még a' többi hibázó részeit is a' Pesti, vagy Po'sonyi Könyváros Bóltjaiban, vagy az Országosan esméreres Biztosainál megvenni méltóztassanak, még pediglen Sz. János havának vége előtt; mivel azon idő elfolyása után a' még hátra maradt árkusok Makulatúra közzé elvettvén többé egyenként ki nem szolgáltatnak; hanem csak a' kevés számú egész Példamányok 8 for. fognak eladatnia. Po'sonyban Pünköft havának 6-ik napján, 1803. efstendőben.

Füskúti Landerer Mihály,

k. priv. Nemzeti Po'sonyi 's Pesti
Könyvnyomtató, és áros.

* * *

Tudósítás. — Selyem Kosoknak eladása.

Mostani időnek jártában, melyben a' közönséges igyekezet a' mesterségeknek, és tudományoknak nagyobb tökéletességre tzelez, a' birkák, 's gyapjuk javításának jelesége, mely minden gazdának, különösen pedig Nemes Magyar Hazának

Birtokosainak főbb hasznára válik, értékes, és vigyázó szemet érdemel; és noha több jószágoknak birtokosai sok esztendőknél folyása alatt ezen hasznos tzelnek elérésén munkálódtak, igyekezeteiket mindazonáltal egyedül a' tagadhatatlan hasznót hajtó selyem kosoknak ritkasága, és drágasága hátrálta; hogy tehát ezen akadályok el melyékeztessenek, kinek kinek minden ellenvetés nélkül tetzetős léfzen, ha közönséges haszonra nézve is a' selyem kosoknak száma szaporittatik, és eddig volt drága ára nevezeteflen le szállittatik.

Ugyan ezen tekintetre nézve hírül adatik: hogy Nagyméltóságú Hertzeg Eszterházy Szarvkeő (Németül Hornstein) nevezetű, ezen Tekénetes Nemes Sopron Vármegyében fekvő Uradalmában, mely Sopron városán felyül a' Bétsi útnak megyéjében két órányira fekszik; nem külömben Ozorai Tekintetes Tolna Vármegyében helyheztetett Uradalmában ezen folyó esztendőnek Szent Jakab havának első napjától fogva Mindszent havának végéig leg jobb sizerü selyem kosok el fognak adattatni, és kinek kinek szabad léfzen azokból tettése sizerént a' kívántató szükséget magának ki vállalztani: valamint kiki maga számára, a' mennyire szüksége léfzen, a' jelentéft vagy Bétsben a' Hertzegi Háznak Tisztartójánál, a' vagy Kilsmartonban alább jegyzett gazdaság igazgatójánál, akár pediglen Eö Hertzegsége Uradalombéli Tisztartójánál megteheti. Költ Kilsmartonban Pünkösöd havának 10-dikén 1803-ban.

Nagy Méltóságú Hertzeg Eszterházy Uradalmainak Gazdaság
Igazgatója által.